

‘Lost in the greenhouse’: zoet feestje mist statement

Recensie

Wiggele Wouda

We staan er amper bij stil. Prachtige rode paprika's, diepgroene konkommers of glanzende tomaten. Nou ja, even dan. In de supermarkt, waar ze keurig gerangschikt in kistjes liggen. ‘Uit eigen land!’ staat erboven en met ‘biologisch gekweekt’ als lokkertje, fasten we gretig toe. Maar wat er gebeurt voordat het er allemaal ligt; die wereld kennen we niet. Willen we misschien ook wel niet eens kennen. *Lost in the greenhouse* door theatergroep Orkater (i.s.m. De Koornbeurs en De Lawei i.k.v. LF2018) neemt ons juist wel mee naar de wereld achter die productie. Op locatie in Sexbierum, in een prachtige kas. En dan gelukkig niet naar die betweterige wereld van verantwoord voedsel, maar juist naar de sociale wereld van jonge Poolse ‘groenarbeiders’ die uit hun eigen land vluchten om hier een paar centen te verdienen. Maar waarom? Ook daar geven auteurs Geert Lageveen en Titus Tiel Groenestege een antwoord op. Zij het een dramatisch niet volledig ant-

woord. Wojtek Adamczyk (ontwapenend gespeeld door Peter Jakubow) komt naar Sexbierum om geld te verdienen voor zijn moeder, wordt verliefd op de dochter van kweker Freek Buitenweg (met een heerlijk remmend cynisme gespeeld door Leopold Witte). Dochter Klaske (Maartje van de Wetering) zingt, speelt, steelt en draagt de show! Dit terzijde. Tegelijkertijd heeft hoofdwerker Gerco (Geert Lageveen) zijn oog laten vallen op de jonge Poolse Danuta (Angelika Kurowska). Zij werkt voor haar kind thuis. En zo heeft elke plukker, arbeider uit wat voor land dan ook een reden om alleen geld te verdienen. En niet meer. Vooral geen sociale hechting, geen empathie, geen contacten. Maar dat geldt andersom ook. De kweker is grofweg gezegd alleen geïnteresseerd in productiecijfers. En interesse in zijn personeel? Zijn medemens? De Poolse, Roemeense of Bulgaarse gastarbeider? De makers van *Lost in the greenhouse* zijn er in het kader van *mienskip* heel goed in geslaagd om twee werelden te verbinden op een aantrekkelijke en feestelijke manier voor een breed publiek. Want dat is *Lost in the*

greenhouse: een feestje om naar te kijken voor iedereen. Vol kleuren, geuren en opzweepende muziek. Zoet gedrenkt in het dramatische liefdesverhaal van Romeo en Julia, met sociaal-dramatische sporen van Bertolt Brecht op flarden van muziek van Kurt Weill en met Woyzeck als ondertoon voor een maatschappelijk antwoord, kan *Lost in the greenhouse* zich naadloos meten met muzikale theaterspektakels als *Borgen* en *Het Pauperparadijs*.

Oké, het is zo nu en dan echt mierzoet van romantiek, maar dat mag het vermaak niet drukken. Alleen, als je dan toch romantisch-geëngageerd theater wil maken, noem en speel dan ook de werkelijke redenen voor arbeidsmigratie en maak een statement tegen de rechtse, nationalistische politiek in Polen. Dan geef je theatraal een compleet en eerlijk antwoord. Nu blijft alleen de romantiek vol clichés hangen, moet de werkelijkheid maar voor zichzelf zorgen en is het wachten op een tweede ‘Polenmeldpunt’.

Lost in the greenhouse door Orkater in Sexbierum, 500 bezoekers (uitverkocht). Nog tot 28 mei te zien